

מ"ת 53989/10/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד סויטי (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 53989-10-17 מדינת ישראל נ' סויטי(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד שרון לוי
נגד
המשיב
מוחמד סויטי (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד נאצר אלעטאונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

כעולה מכתב האישום, ביום 24.10.2017 סמוך לשעה 17:00 נתפס המשיב נוסע ברכב יחד עם אחרים בכביש 358 כשאינן ברשותו אישור כניסה או שהייה בישראל כדין. במהלך האמור, הכשיל המשיב את השוטרים שעצרו את הרכב לבדיקה בכך שפתח את דלת הרכב ונמלט מהמקום חרף קריאותיהם "עצור משטרה" והוא נעצר רק לאחר מרדף אחריו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, אם כי לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו טען כי זו מכורסמת בהינתן שהמשיב לא הוזהר בתחילת חקירתו בדבר עבירה זו. אשר לעילת המעצר טען כי זו מחשש להימלטות מן הדין וכי ניתן להפיג את אותו חשש בהפקדה כספית וערבויות של המשיב וערבה תושבת ישראל.

עיון בחומר החקירה מעלה כי המשיב אכן לא הוזהר בתחילת חקירתו בדבר העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עם זאת, במהלך חקירתו (עמ' 3 ש' 51) השוטר מודיע למשיב כי הוא חשוד בהכשלת שוטר ומפרט בנסיבות העולות מדו"חות השוטרים לפיהן המשיב ברח לשוטרים מהמקום והמשיב נותן גרסה לטענות המופנות כלפיו בהקשר זה. בכך יש לטעמי לרפא את אותו פגם עליו הצביע ב"כ המשיב. אשר לחילופי הדברים בין ב"כ הצדדים מדוע באה אזהרת המשיב בדבר עבירה זו רק באמצע חקירתו, הדבר צריך ונכון להתברר בהליך העיקרי.

יוצא אפוא כי קיימות ראיות לכאורה לשתי העבירות המיוחסות למשיב. אשר לעילת המעצר, זו עיקרה בחשש להימלטות מן הדין. המדובר בעילת מעצר שלטעמי הינה ברף הגבוה, בהינתן העובדה שהמשיב ברח מהשוטרים ונתפס רק לאחר מרדף אחריו בהינתן אינדיקציה למניפולטיביות של המשיב בחקירתו בהקשר זה.

זאת ועוד, עילת המעצר מחשש להימלטות מתעצמת בהינתן עברו הפלילי של המשיב הכולל 8 הרשעות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. מדובר במי שריצה תקופות מאסר בגין הרשעות אלה, כשהאחרונה שבהן היא מיום 10.6.2015 ואמנם לא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, אולם שלא כטענת ב"כ המשיב הוא צפוי לענישה לתקופה ממושכת ככל שיורשע בדין ולא לימים ספורים אשר דרך כלל מאפיינת ענישה של נאשמים שזו להם העבירה הראשונה של כניסה לישראל שלא כדין וללא עבירות נלוות.

במקרה שלפניי, מדובר במי שהוא בעל עבר מכביד בעבירות של כניסה לישראל, ובנוסף ביצע עבירה נלווית ועל מנת לחמוק מהשוטרים.

בהינתן שהחשש להימלטות מן הדין הינו גבוה ומוגבר כאמור, הרי שהביטחונות צריכות להיות בהתאם מכבידות ומשמעותיות שיהיה בהן להבטיח התייצבות המשיב למשפט.

הערבה שהתייצבה היא תושבת ישראל שאינה מכירה את המשיב באופן אישי אלא נראה כי "עשתה טובה" לגיסתו של המשיב אשר מתגוררת גם היא בישראל ואותה היא מכירה והתייצבה היום לדיון וניכר שאינה מבינה את משמעות ערבותה והתחייבותה.

מעבר לכך, מדובר במי שכל שכרה מסתכם ב-3,000 ₪ והיא אם לשלושה ילדים, גרושה, וברי כי לא ניתן יהיה לגבות בבוא העת בדרך של חילוט ערבותה דבר וחצי דבר בהינתן מצבה הכלכלי.

ניסיון החיים לימד אותנו כי הפקדה כספית גם כשהיא משמעותית בנסיבות דומות למקרה שלפנינו ואף פחות, לא סייעו ולא היוו תמריץ לנאשמים להגיע למשפטם והתיקים נותרו פתוחים ונערמים זה על גבי זה.

לסיכום הדברים האמורים, בהינתן עילת מעצר מחשש להימלטות שהינה גבוהה שלא ניתן להבטיח אותה בערבויות הפקדה מתאימות, אין לי אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ח,
30/10/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**